

توبا

از گذشته تا امروز

ترجمه و تالیف:

جواد ابراهیمی راد

سرشناسه	: ابراهیمی‌راد، جواد، ۱۳۶۷-، گردآورنده، مترجم
عنوان و نام پدیدآور	: توبا از گذشته تا امروز/ ترجمه و تالیف جواد ابراهیمی‌راد.
مشخصات نشر	: تهران: مشاهیر هنر، ۱۴۰۱.
مشخصات ظاهری	: ج، 96 ص.: مصور (رنگی).
شابک	: 979-0-9014688-0-1
موضوع	: توبا -- تاریخ
	Tuba -- History
	سازهای بادی برنجی
	Brass instruments
	سمفونی‌ها (سازهای بادی)
	Symphonies (Band)
رده بندی کنگره	: MT۴۱۸
رده بندی دیویی	: ۷۸۸/۹۱۹
شماره کتابشناسی ملی	: ۸۸۸۷۹۷۴

مشاهیر هنر

انتشارات مشاهیر هنر

عنوان : توبا (از گذشته تا امروز)
تالیف و ترجمه: جواد ابراهیمی‌راد
ناشر: مشاهیر هنر
نوبت چاپ: اول - تابستان ۱۴۰۱
ویراستاران ادبی: مرضیه حجت‌نیا- مصطفی حداد
حروف‌نگار و صفحه‌آرا: مصطفی حداد
تیراژ: ۲۰۰ جلد
شابک: ۹۷۹-۰۰-۹۰۱۴۶۸۸-۰۰-۱
قیمت: ۸۷۰۰۰ تومان
آدرس ناشر: تهران، جنب مترو فدک، مجتمع تجاری اداری پالمیرا، واحد ۵۰۵
تلفن: ۰۹۱۲۷۰۹۴۰۵۹ و ۰۲۱-۷۷۸۵۰۴۸۴
آدرس سایت: www.mashahirehonor.com اینستاگرام: mashahir_honar

فهرست مطالب

فصل اول: تاریخچه و سیر تکامل ساز توبا	۱
مقدمه	۲
سرپنت	۲
اوفی کلاید	۶
دریچه	۱۲
ویلیام واپیرخت	۱۴
اختراع توبا	۱۵
آدولف ساکس	۱۶
واکلاو سرونی	۱۹
یوفونیوم	۲۲
سیستم جبران کننده	۲۳
توبا واگنر	۲۴
بومباردون	۲۷
هلیگن	۲۸
سوزافون	۲۹
سیمباسو	۳۱
توبا C فرانسوی	۳۲
توبا F وین	۳۳
تأثیر هکتور برلیوز	۳۵
تأثیر ریچارد واگنر	۳۷
آلمانی‌های دیگر: برامس، شومان، مالر و اشتراوس	۳۹

۴۱	تأثیر روسیه: ریمسکی-کورساکف و چایکوفسکی
۴۳	عصر طلایی و مدرن تولید توبا
۴۷	سرساز
۴۹	سرساز هلپرگ
۵۰	تاریخچه تک‌نوازی توبا
۵۲	کنسرتو توبا، اثر وان ویلیامز و توبا سوناتا، اثر هیندمیت
۵۵	نوازندگان - حامیان مهم: هاروی فیلیپس و راجر بوبو
۵۷	توسعه دانشگاه‌ها و استودیوهای توبا و یوفونیوم
۵۸	اشخاص برجسته: آرنولد جیکوبز و ویلیام بل
۶۰	تولیدکنندگان مهم: ویلسون، هیرسبرونر، مینل و توجی
۶۲	نتیجه‌گیری
۶۴	فصل دوم: تکنیک‌های گسترش یافته در ساز توبا
۷۱	چندصدایی‌ها
۷۲	دمیدن هوا (فوت کردن)
۷۳	تنفس (استنشاق)
۷۴	فلاتر
۷۵	اسلپ
۷۵	محدوده‌های صوتی مفراط
۷۶	گلیساندو
۷۷	ضربه‌زدن روی ساز
۷۷	ضربه‌زدن
۷۸	کلید نصفه
۷۹	آواز کوبه‌ای (بیت‌باکس)

۸۰	آواز خواندن داخل ساز
۸۰	صحبت کردن داخل ساز
۸۱	لرزش (ویبره، ویراتو)
۸۲	ریتم دقیق، زیر و بم نامشخص
۸۲	جمع بندی
۸۴	فهرست منابع
۸۷	پی نوشت

فهرست اشکال

۳.....	شکل ۱-۱
۴.....	شکل ۱-۲
۷.....	شکل ۱-۳
۱۴.....	شکل ۱-۴
۱۶.....	شکل ۱-۵
۱۷.....	شکل ۱-۶
۲۳.....	شکل ۱-۷
۲۶.....	شکل ۱-۸
۲۹.....	شکل ۱-۹
۳۱.....	شکل ۱-۱۰
۳۲.....	شکل ۱-۱۱
۳۳.....	شکل ۱-۱۲
۳۵.....	شکل ۱-۱۳
۴۴.....	شکل ۱-۱۴
۴۶.....	شکل ۱-۱۵
۴۹.....	شکل ۱-۱۶
۵۰.....	شکل ۱-۱۷
۶۹.....	شکل ۲-۱
۷۰.....	شکل ۲-۲
۷۰.....	شکل ۲-۳
۷۰.....	شکل ۲-۴
۷۰.....	شکل ۲-۵

۷۱	شکل ۲-۶
۷۱	شکل ۲-۷
۷۲	شکل ۲-۸
۷۳	شکل ۲-۹
۷۳	شکل ۲-۱۰
۷۴	شکل ۲-۱۱
۷۴	شکل ۲-۱۲
۷۵	شکل ۲-۱۳
۷۶	شکل ۲-۱۴
۷۶	شکل ۲-۱۵
۷۷	شکل ۲-۱۶
۷۷	شکل ۲-۱۷
۷۸	شکل ۲-۱۸
۷۹	شکل ۲-۱۹
۸۰	شکل ۲-۲۰
۸۰	شکل ۲-۲۱
۸۱	شکل ۲-۲۲
۸۱	شکل ۲-۲۳
۸۲	شکل ۲-۲۴

مقدمه

قرن نوزدهم، دوره‌ای سرشار از نوآوری، ابداع و خلاقیت بود. بسیاری از آهنگ‌سازان، علاقه‌مند به آزمودن سازهای ملودیک، قطعات موسیقی، فرم و همچنین علاقه‌مند به ایجاد صداهای جدید و گسترش ارکستر سمفونیک بودند. از میان این علایق در میان آهنگ‌سازان می‌توان به ابداع یک ساز جدید با عنوان توبا در خانواده‌ی سازهای بادی برنجی اشاره کرد که به همراه خانواده‌ی خود، یوفونیوم اختراع گردید. پیشرفت و گسترش ساز توبا در دنیای مدرن، قطعاً یک فرایند تکاملی به حساب می‌آید؛ اگرچه برای بقای ساز توبا، رونق و شکوفایی‌های کنونی آن، توضیحاتی روشن وجود دارد؛ درحالی‌که پیشینیان این ساز تنها در موزه‌ها قابل مشاهده هستند. بسیاری از آهنگ‌سازان بزرگ با استفاده از این ساز در قطعات برجسته‌ی خود راه را برای رشد و شهرت ساز توبا و خانواده‌ی آن هموار کردند.

تمامی سازهای بادی را می‌توان به عنوان سازهای آیروفون طبقه‌بندی کرد و از آنجا که صدای این سازها بر اثر دمیدن هوا و ارتعاش لب‌ها در داخل سرساز تولید می‌شود، در این گروه قرار می‌گیرند.

سرپنت^۱

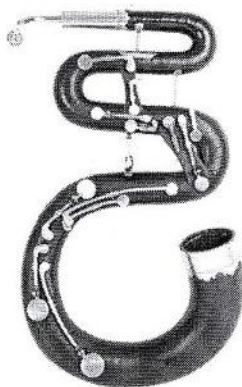
سیر ابداع و تکامل سازهای خانواده‌ی توبا با سازی تحت عنوان سرپنت در قرن شانزدهم آغاز شده که نخستین و قدیمی‌ترین عضو این خانواده است و همان‌طور که پیداست به لحاظ ظاهری شبیه به مار بوده و از جنس شاخ قوچ و یا چوب، ساخته می‌شده و برای اعلام خبر، ارتباط از راه دور به هنگام نبرد و در مراسمات مختلف از آن استفاده می‌کردند. سرپنت در حدود سال ۱۵۹۰ توسط ادمه‌گیوم^۲

^۱ The Serpent

^۲ Edme Guillaume

توبا (از گذشته تا امروز) ۳

در شهر اوسر اختراع شد و یکی از اولین نوازندگان سرشناس آن، مایکل تورناتوریس^۱ در سال ۱۶۰۲ بوده است. سرپنت به منظور تقویت باس در سرودهای کلیسایی مورد استفاده قرار می‌گرفت؛ به همین دلیل به سرعت در کلیساها گسترش یافت. از این نظر این ساز را می‌توان به‌عنوان یک ساز بادی تعریف کرد که با ارتعاش لب‌ها و دمیدن هوا به داخل ساز نواخته شده و دارای سوراخ‌های جانبی (به جای کلید) و یک سرساز فنجانی‌شکل است. سرپنت از لوله‌های مخروطی‌شکل چوبی که معمولاً چوب گردو بوده، ساخته شده و با چرم پوشیده می‌شود، اما این لوله‌های چوبی به‌منظور دسترسی انگشتان به سوراخ‌ها به‌صورت حلقوی و منظم چیده می‌شدند و سرساز آن نیز شبیه به یک فنجان کم‌عمق بود که معمولاً از عاج ساخته می‌شد. در روند تکامل این ساز و به‌منظور تسهیل در نوازندگی و اجرای تکنیک‌های مختلف، کلیدها به آن اضافه شد، سپس با شش سوراخ ساخته شده و بعدها تا چهارده سوراخ گسترش یافتند.

شکل ۱-۱) سرپنت (mimo-international.com)

^۱ Michael Tornatoris

توبا

از گذشته تا امروز
جواد ابراهیمی راد

مشاهیر هنر
انتشارات مشاهیر هنر
www.mashahirehonar.com